

PAVE FRANS' FASTEUDSKAB 2020

*"Vi beder på Kristi vegne:
Lad jer forlige med Gud" (2 Kor 5,20)*

Kære brødre og søstre,

Atter i år giver Vorherre os en glimrende anledning til, at vi med fornyede hjerter forbereder os til det store mysterium om Jesu død og opstandelse, hjørnестenen i vort personlige og fælles kristne liv. Vi må uophørligt vende tilbage til dette mysterium i sind og hjerte, så det kan fortsætte med at vokse i os i det omfang, vi er åbne for dets åndelige kraft og besvare det med frihed og generøsitet.

1. Påskemysteriet som grundlag for omvendelse

Den kristne glæde strømmer fra at lytte til, og tage imod, de gode nyheder om Jesu død og opstandelse. Denne *kerygma* opsummerer mysteriet om en kærlighed "så virkelig, så sand, så konkret, at den indbyder os til at indgå i en relation af åbenhed og frugtbar dialog" (*Christus Vivit*, 117). Den, der tror på dette budskab, afviser løggen om at vores liv er vores eget, som vi kan gøre med det hvad vi vil. Livet er tværtimod født af Gud, vor Faders kærlighed, ud fra hans ønske om at give os liv i overflod (jf *Joh 10,10*). Hvis vi i stedet lytter til den fristende stemme fra "fader til løggen" (*Joh 8,44*), risikerer vi at synke ned i absurditetens afgrund og erfare helvede her på jorden, hvilket så mange tragiske begivenheder i den personlige og kollektive menneskelige erfaring så trist vidner om.

I denne fastetid vil jeg gerne med enhver kristen dele, hvad jeg skrev til de unge i den apostoliske rundskrivelse *Christus Vivit*: "Hold jeres blik rettet mod den korsfæstede Kristi udstrakte arme, lad jer bliver frelst igen og igen. Og når I skrifter jeres synder så tro fast på hans barmhjertighed, som befrier jer fra jeres skyld. Dvæl over hans blod, som blev udgydt med så stor en kærlighed, og lad jer renses af den. På denne måde bliver I genfødt på ny" (nr. 123). Jesu Påske er ikke en fortidig begivenhed; gennem Helligånden er den altid tilstedeværende og gør os i stand til at se og berøre Kristi kød hos dem, der lider.

2. Konversationens akuthed

Det er godt at dvæle lidt mere indgående over påskemysteriet igennem hvilken Guds nåde er blevet udgydt over os. Faktisk kan nåden kun erfares i en "ansigt til ansigt"-relation med den korsfæstede og opstandne Herre, "der elskede mig og gav sig selv hen for mig" (*Gal 20,2*), i en hjertelig dialog mellem venner. Det er grunden til, at bøn er så vigtig i fastetiden. Mere end blot at være en pligt, er bøn et udtryk for vores behov for at besvare Guds kærlighed, som altid går forud for og understøtter os. Kristne beder i visheden om, at vi – på trods af vores uværdighed – er vi stadig elskede. Bøn kan antage forskellige former, men hvad der virkelig tæller i Guds øjne er, at den trænger dybt ind i os, og underminerer vores hjertes hårdhed for at konvertere os mere fuldt ud til Gud og hans vilje.

Lad os da i denne fastetid tillade os at blive ledet ligesom Israel ud i ørkenen (jf *Hos 2,16*), så vi omsider kan høre vores Brudgoms røst og lade den genlyde stadig dybere i os. Jo mere vi lader os involvere i hans ord, jo mere kan vi opleve den nåde, han frit giver os. Lad ikke denne nådes tid være os forgæves i den tåbelige illusion om, at vi selv er herre over tiden og former for vor omvendelse til ham.

3. Guds passionerede vilje til dialog med hans børn

Dét, at Herren endnu engang tilbyder os en gunstig anledning for vores omvendelse, er aldrig noget som bør tages for givet. Denne nye mulighed bør opvække i os en følelse af taknemmelighed og ryste os fra vores dvaskhed. På trods af den til tider dramatiske tilstedeværelse af ondskab i vort liv såvel som i Kirkens og verdens liv, udtrykker denne mulighed for at forandre vores kurs Guds vedholdende vilje til ikke at afbryde sin frelsens dialog med os. I den korsfæstede Jesus, som ikke kendte til synd men blot gjort til synd for vores skyld (jf *2 Kor 5,21*), vil denne frelse lede Faderen til at pålægge sin Søn vægten af vores synder, som udtryk af pave Benedikt XVI, "at vende Gud mod sig selv" (*Deus Caritas Est*, 12). For Gud elsker også sine fjender (jf *Matt 5,43-48*).

Den dialog som Gud, gennem sin Søns påskemysterium, ønsker at etablere med enhver af os, har intet at gøre med den tomme snak, som tilskrives indbyggerne i Athen, der "ikke brugte deres tid til andet end at fortælle eller høre nyt" (*ApG 17,21*). Denne form for snak, dikteret af en tom og overfladisk nysgerrighed, kendetegner verdsligheden i enhver tidsalder; og i dag kan den også resultere i en vildledende brug af medierne.

4. En rigdom, der skal deles, ikke holdes for sig selv

At sætte påskemysteriet i centrum for vores liv vil sige, at føle medfølelse med Kristus, den korsfæstedes sår, som er synlighed hos de mange uskyldige ofre for krige, i vanskelige livssituationer, fra den ufødtes til den ældres, og de utallige former for vold. De er også til stede i miljøkatastrofer, den ulige fordeling af verdens goder, menneskehandel i alle dens aspekter, og den uhæmmede grådighed, som er en form for afgudsdyrkelse.

Også i dag er det vigtigt at appellere til mænd og kvinder med god vilje om at dele deres goder med dem, som har mest brug for det, ved at give almisse som udtryk for en personlig deltagelse i opbygningen af en mere retfærdig verden. Almissegiven gør os mere menneskelige, mens hamstring risikerer at gøre os mindre menneskelige og indespærre os i vor egen egoisme. Vi kan og skal gå endnu længere og overveje de strukturelle aspekter ved vores økonomiske liv. Derfor indkalder jeg i fastetiden i år, den 26.-28. marts, unge økonomer, iværksætter og forandringsagenter til møde i Assisi med det formål at bidrage til konturerne af en mere retfærdig og inkluderende økonomi end den nuværende. Som Kirkens læreembede gentagne gange har sagt, er politik en fremtrædende form for velgørenhed (jf Pius XI, tale til den italienske sammenslutning af katolske universitetsstuderende, 18. december 1927). Det samme gælder for det økonomiske liv, som kan tilgås i samme evangeliske ånd, Saligprisningerne ånd.

Jeg påkalder mig den velsignede Jomfru Marias forbøn om at vores fejring af fasten må åbne vore hjerte, så vi kan høre Guds kald om at lade os forsones med ham, at rette vort blik på påskemysteriet, og blive konverteret til en åben og oprigtig dialog med ham. Derved bliver vi det, Kristus bad sine disciple om at være: jordens salt og verdens lys (jf *Matt 5,13-14*).

FRANS

Givet i Rom, i Saint John Lateran, 7 October 2019

Feast of Our Lady of the Rosary